

فلسفه و سیاست

دکتر محمد رضا داوری

کتابخانه

۵۰ ساله سیزدهمین سال مرگ فریدید بود. در منزل شخصی اش مراسم یادبودی برگزار شد. دکتر رضا داوری، دکتر محمد و جیبی و دکتر حجت اسدیان در این مراسم سخن گفتند. آنچه می آید گزارشی است گزیده از این محفل.

منوچهر دین پورست

دکتر رضا داوری: غربت فریدید ادامه دارد

یکی از اوصاف مرحوم دکتر فریدید غربت او بود. حدود ۵۰ و چند سال پیش که من خدمت ایشان رسیدم تا زمان مرگش غربت بوده و هم اکنون این غربت ادامه دارد و ادامه خواهد داشت. این هم یکی از نشانه‌های غربت فریدید است که کسی اهمیت نمی دهد. مراسم هست کسی که گفته می شود ۲۰ یا ۳۰ سال در جمهوری اسلامی نمایندگان و شاگردان اش زمام امور حکومت را در دست داشتند. من در مجلسی رجال حکومتی نمی بینم. من هم فقط یک معلم هستم و هیچ کله اهل سیاست نبوده ام. و در مرز سیاست زیستگاه دوستان دیگر من هم که از شاگردان فریدیدند و در اینجا هستند اگر سهمی در حکومت دارند به دلیل مبارزات اسلامی شان بوده و ربطی به اینکه شاگرد مرحوم فریدید بودند. قطعا نداشته است. من مثل هر شاگرد دیگری به دکتر فریدید احترام می کنم و هر چه از ایشان بدیدم پذیرفتم و تحمل کردم. هنوز استاد به ز مهر پیر به هر حال، وقتی ۴۰ یا ۵۰ سال از کسی چیزی می آموزی، ممکن است کلمه مشکل هم در محاسبات و روابط پیش آمده می گویند. باید گری هابیر ایرانی نفوذ سیاسی دارند. در جولی من گوستاو لوبون بی شک و اسیبیت فرانسوی که جامعه شناسی را به

بدین دلیل، فکر سیاسی، مشغول می شود. سیاست می بیند. نیست فلسفه بنیاد سیاست است. به آنها می که با چک و چانه دکتر فریدید قلم می زند. توجیه می کنم اگر در مسائل سیاسی اختلاف دارند آنها را در میدان سیاست حل بکنند و به حساب فلسفه بگذارند.

محمد رحیمی: مردی از آن سوی شهر

به نام خستای پرسروز و پس از مدتی از اصول فکری اساسی دکتر فریدید، تقسیم تاریخ به پرسروز و دیرروز و امروز و فردا و پس فرط است. او دیدگاه ایشان، امروز دورهای است که حاکمیت بشر بمعنای نفسانیت بشر بر تاریخ حکم می کند. لبرالسم فلسفی که آزادی مطلق را برای انسان می خوانند، روح دوران جدید است و ما امروز در این دوریم که فریدید از آن به «نوجینیادی» تعبیر می کردند. دیرروز که با ما می کشند دورهای بود که متغییر مسک آغاز می شد و در واقع دوره تفکر یونانی بود که بشر در آن به جای معنی یا مفهیم سر و کار نداشت. پرسروز از نظر ایشان، دورهای بود که بشر یا معنا سر و کار نداشت. دین کل مطلق در هر چیزی بود و با تفکر متغییر یکی که حرکت فرموده مجهول بود. تفاوت مفهومی داشت. فرهای تاریخ دورهای بود که امروز از آن به دوران پست مدرن یاد می شود. فراد دورهای بود که مدرنیته متزلزل می شد و روزگاری می آمد که بشر آمادگی پنداری کرد تا با دیگر با معنا مواجه شود. بنابراین پس فراد دورهای است که بشر با دیگر حضوری معنوی در عالم هستی پیدا می کرد.

ایشان پرها تعبیر می کرد که قرآن کتاب جامع پرسروزی و پس فرادای است. چون هیچ ربطی به پرسروز و امروز و فردا ندارد. چقدر تا می خواهم خلاف سخن استاد - دکتر داوری - بگویم. اگر گذشت از مدرنیته به پست مدرن و از پست مدرن به ترانس مدرن - که در پس فراد تحقیق پیدا می کند - خدای بود که دکتر فریدید می دانست آنچه حرکت صورت می گیرد در جهت گذشت از مدرنیته. لبیک به دهوتی بود که دکتر فریدید متذکر می شود. به تلمخ دکتر فریدید به انقلاب سیاسی حمله می شود و علت مخالفت این است که او به قدرت نزدیک است. آیا نزدیکی به قدرت این بود که به خاطر انتقاد از شخصی که امروز به غلط معنای از تفکریشی است و آن زمان فیلسف گزینش دانشگاهها بود. خفتن نبود آن آقای که امروز معنای آزادی خواهی است. آن روز سگالی اسباب قدرت بود. اما فریدید مؤید انقلاب اسلامی بود. به دلیل اینکه تمایز گذشت از پرسروز را در شمایل انقلابی می دید ولی نه وکیل شده و نه وزیر. این قابل تمایز است با مومنتی که حضرات داشتند و خواندن کتاب هانسان برای همه دشمنان اموزان مملکت اجباری بود. آنقدر از انقلاب نگذاشته و این قدر حافظه ما فرسوده شده است.

دکتر حجت اسدیان: حکمت اسماعیلی الهی

دکتر فریدید استادی است که کوششی کرده و شاگردانی تربیت کرده و از دنیا رفته است. از این استادها در جهان میلیون ها داریم و فرسودگی دکتر فریدید در کنار اینها مناسب نیست. تفکر یا متغییر یکی و فلسفی است یا غیر فلسفی و غیر متغییر یکی. جایگاه دکتر فریدید کجاست؟ ایشان چه پرسشی کرده و چه پاسخی داده است؟ اگر پاسخ ایشان پاسخی است که با اکنون داده نشده او متفکر است. حقیقت وجود در فریدید چیست؟ آیا فریدید سیرای حقیقت وجود، پاسخی داشت یا نه داشت. اگر نداشت شاید باید گری است. فریدید نه تنها باید گریست نبود بلکه خود را متفکران

پست متغییر است و در ردیف هایدگر و مارکس است. ولی به این مسائل توجه نمی شود و قیل و قال است.

در ایران معروف است که تاریخ فلسفه تاریخ فطرت او وجود است و خود دکتر فریدید هم آن اولی این را می گفتند و ما هم به دکتر فریدید گفتیم استاد هایدگر گفته فطرت او وجود است. گفتند «Sein» یعنی وجود؟ هایدگر حقیقت وجود را عبارت از «Zelle» می دانند. زمان، عبارت است از حقیقت وجود. دکتر فریدید فرمودند و من یادداشت کردم وجود - حادث به حدوث زمانی است و «آن» یک حادث به حدوث زمان دهری و سر انجام نفس وجود حادث به حدوث سرمدی است. بنابراین حقیقت وجود عبارت است از زمان باقی. این تفکر هایدگر در مرده وجود است پرسشی که دکتر فریدید می کرده این بود که دلایل این زاین چیست؟ دلایل این وجود چیست؟ هایدگر می گوید گوش بشر امروز کر است و فضای وجود را نمی شنود. در دوران جدید ندهی نفس ظاهرش را می شنود. نزد هایدگر وجود حادث به حدوث سرمدی است و وجود هستی است و هستی باز گشتی می کند به زمان.

در پیش اشوری کتاب همدنیته و ماه را نوشته و به دکتر فریدید ایراد گرفته است که زبان و فلسفه نمی دانی. آقای اشوری مگر حدیث «کلمه عربی است؟» هیت را چرا از عربی به فرانسه چسباندی. مگر به ترکی می توان گفت لاشکی است؟ این اصلا گویا ترش غلط است. من از پیشو خوبی ظلم و حافظه بدی هم ندارم. مقاله همدنیته اش را قیل نوشته آقای در پیش اشوری است. وی در صفحه آخر طوری راجع به فسریل صحبت کرده که هر کس بخواند فکر می کند فسریل کنسوری موسیالستی است و معلوم نیست چرا جمال عبدالناصر را در افسریل می چنگد؟

من تلمولو گم بر اساس چی؟ بر اساس خرمهایی که از دکتر فریدید گرفتم. نه بر اساس یک مشت ابله غربی به عنوان زبان شناس اشوری می نویسد. هایدگر هیچ آشنایی با زبان شناسی علمی ندارد. من خودم کتاب این زبان شناسان علمی را نرسد فریدید خواندم. تو اسلامی دانی زبان شناسی چیست؟ من می خلم جایگاه فریدید کجاست. اشوری می نویسد. هایدگر نه در قامت فلسفه برای خود حدی می فکست و نه زبان شناسی تاریخ. او همچنین می نویسد. هایدگر بسیاری از واژه های عربی و یونانی را همین شش و هیمعنا می فکست که به کل بی پایه است زیرا می فکتم که زبان یونانی از خانواده زبان های هند و اروپایی است و زبان عربی از خانواده زبان های سلسی و در نتیجه از نظر تاریخ تکوینی میان این واژگان نمی توان رابطه همیشگی یافت. هر مورد مسئله علمی که زبان های سلسی و زبان های هند و اروپایی با یکدیگر هم ریشه هستند. من کتابی آوردم که فرهنگ تطبیقی زبان های هند و اروپایی و سلسی در آلمان است. مربوط به سال ۱۹۱۱. در ۱۹۰۳ این تئوری طرح شد و پس از بحث های مختلف در ۱۹۱۱ این دیکتوری چاپ شد. آخرین کتاب نیز با عنوان «زبان های سلسی و زبان عربی و هند و اروپایی» است که چاپ ۲۰۰۵ است. از ۱۹۰۳ تا ۱۹۱۱ و ۲۰۰۵ می فکود. چند کتاب چاپ شده است. ایشان اصلا خبر ندارند می گوید این زبان ها با یکدیگر هم ریشه نیستند. اشوری در قرن ۱۸ زندگی می کنای یک سؤال هم نکردی و این همه نظریه ها گفتی. یعنی حتی ورق هم نزدی و حتی در اینترنت هم ندیدی که این ها هم ریشه شده یا نه؟

متأسفانه در ایران اصلا مقام علمی دکتر فریدید شناخته نشده است. مقام علمی دکتر فریدید بسیار بالاتر از آن است که به عنوان استاد دانشگاه مطرح شود. خیلی روی اینها نیست و خیلی فراتر از این ماجرا است و من امیدوارم در آینده با چاپ کتاب های دکتر فریدید، شخصیت علمی ایشان حقیقا خودش را نشان دهد.